

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3T/41/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010097
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2017:6216010097.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Slavomírom Cimermanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. decembra 2017 takto

rozhodol:

Obžalovaný J. K. Y. M. Á. Č., nar. XX. XX. XXXX vo M. K., trvale bytom M. K., V. XXX/X, občan SR

ktorému sa v obžalobe kladie za vinu, že dňa 18. 12. 2014 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách pred obchodným domom Kocka na ulici Okružnej vo Veľkom Krtíši chytil poškodeného F. C., nar. XX. XX. XXXX, t. č. nebohý, jednou rukou za odev, začal ho namykávať, druhou rukou obžalovaný siahol poškodenému do ľavého vrecka bundy, kde mal peňaženku, následne poškodeného strčil, tento spadol na zem, na zemi obžalovaný poškodenému začal prehľadávať vrecká odevu a odcudzil mu z ľavého vrecka bundy peňaženku s finančnou hotovosťou 130,- Eur,

čím mal spáchať

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

sa podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby o s l o b o d z u j e, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš podala dňa 11. 05. 2016 pod zn. Pv 133/15/6610-30 na obžalovaného J. K., nar. XX. XX. XXXX, obžalobu, ktorou ho viní, že skutkom vymedzeným v nej sa mal dopustiť zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Na hlavnom pojednávaní prokurátorka zotrvala na podanej obžalobe, jej skutkovom vymedzení a právnej kvalifikácii.

Na hlavnom pojednávaní dňa 14. 12. 2017 v záverečnej reči uviedla, že vykonaným dokazovaním bolo ustálené, že skutok, pre ktorý bola podaná na obžalovaného obžaloba, sa stal. Svedkyňa R. Q. sledovala len časť stretnutia obžalovaného s poškodeným a svedok T. K. mal pred tým vypovedať, že videl ako sa ocitol poškodený na zemi. Má za to, že je dôvodné obžalovaného uznať vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. za použitia jednej priťažujúcej okolnosti (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. mu uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Obžalovaný sa na hlavných pojednávaniach pridrižoval svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o výsluchu na polícii. Ďalej uviedol, že dňa 18. 12. 2014 sa zdržiaval pred obchodným domom Kocka na ul. Okružnej vo Veľkom Krtíši a tam sa stretol aj s poškodeným F. C., toho času už nebohým. Poškodený C. ho požiadal, aby mu išiel kúpiť fľašu vína, na čo mu dal do ruky jedno euro. Víno mu kúpil a odovzdal a to je všetko, čo vie k veci uviesť. Poprel, že by mal do neho strčiť, prehľadávať mu vrecká a vôbec odcudziť mu finančnú hotovosť. Poškodený bol opitý, teda je otázne, či sa na dej mohol pamätať. Pokiaľ poškodený ešte žil, tak sa ho jeho mama pýtala, či trvá na obvinení jej syna, na čo uviedol, že netrvá a že túto lúpež vykonal iný, ktorého volajú W..

V záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 14. 12. 2017 jeho obhajkyňa uviedla, že navrhuje obžalovaného spod obžaloby oslobodiť z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Súd vykonal dokazovanie po rozhodnutí odvolacím súdom, avšak z doplneného dokazovania nevyplýva ten záver, že by sa bol obžalovaný dopustil protiprávneho konania, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba. Ani jeden zo svedkov vypočutých súdom nepotvrdil, že sa stal dej uvádzaný v skutku obžaloby. Pokiaľ svedkovia uviedli okolnosti, tie sa dotýkali len sledovania deja v tom, že si všimli, že poškodený odovzdal obžalovanému peniaze a požiadal ho, aby mu išiel kúpiť víno, čo aj učinil. Nič iné svedkovia nevideli. Svedkyňa Q. jednoznačne uviedla, že čakala na bývalého druha T. K., teda tento svedok K. by aj v prípade jeho doloženia nemohol nič objasniť, pretože sa dostavil za Q. pozdejšie, kedy dej opísaný v obžalobe už pominul. Neexistuje žiadny priamy dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného zo spáchania skutku. Samotná manželka nebohého poškodeného uvádzala, že bol ťažký alkoholik, čo len dokumentuje nedôveryhodnosť jeho výpovede.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 05. 04. 2017 v sp. zn. 4To/42/2017 odvolací súd na odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 21. 11. 2016 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Z jeho odôvodňujúcej časti vyplýva potreba opätovne vypočuť obžalovaného na priebeh skutku ako aj svedkov, ktorí skutok sledovali a takto vykonané dôkazy vyhodnotiť a vo veci opätovne rozhodnúť.

Na hlavnom pojednávaní dňa 03. 08. 2017 prokurátorka uviedla, že naďalej trvá na podanej obžalobe, jej skutkovom vymedzení a právnej kvalifikácii protiprávneho konania. Obhajca uviedol, že jeho klient sa cíti nevinný.

Na hlavnom pojednávaní dňa 26. 10. 2017 bol obžalovaný opätovne vypočutý, kedy uviedol, že sa pridrižava svojich výpovedí, ktoré podal do zápisníc na polícii, ako aj na hlavnom pojednávaní dňa 28. 07. 2016. Nič také sa nestalo, ako sa uvádza v obžalobe. Po tom, ako sa mal stať tento skutok, sa stretol s F. C., už nebohým, ktorý ho vôbec nepodozrieval zo skutku, ale mu hovoril, že ho mal okradnúť človek pod prezývkou W.. On vedie riadny život, je zamestnaný v Zlatých Moravciach vo vinohrade, stará sa o 3 maloleté deti a trestnú činnosť nepácha. Podozrenie, že on mal spáchať skutok uvedený v obžalobe, vzniklo asi preto, lebo bol to on, ktorý na požiadanie poškodeného išiel kúpiť víno, čo videli aj iní svedkovia, preto trestná činnosť, ktorá bola spáchaná na poškodenom, bola dávaná do súvislosti práve s jeho osobou. Túto okolnosť si asi takto vysvetľuje, avšak odmietol, že by sa bol dopustil trestnej činnosti, ktorú mu kladie za vinu obžaloba.

Svedkyňa - poškodená D. C. na hlavnom pojednávaní dňa 26. 10. 2017 pri opätovnom vypočutí uviedla, že sa pridrižava svojich výpovedí, ktoré podala na polícii ako aj na hlavnom pojednávaní. Vypovedala bez nátlaku a nikto ju nenútil tak vypovedať. Poškodený F. C., už nebohý, bol v čase, kedy malo dôjsť k spáchaniu skutku, jej manželom. Ona pracovala v Lučenci a do Veľkého Krtíša chodievala sporadicky. Manžela hodnotila ako človeka, ktorý holdoval požívaniu alkoholických nápojov. Bol aj chorý, mával epileptické záchvaty, trombózu a trpel ochorením pečene. Bol dosť aj zábudlivý. Manžel jej nikdy nepovedal meno človeka, ktorý ho mal okradnúť. Sám nevedel kam dal peniaze. Mala vedomosť o tom, že dôchodok mu bol vyplácaný 18.-teho dňa v mesiaci. Ich vzťah bol taký, že peniaze jej neodovzdával. Obžalovaného pozná a nemôže pripustiť, že by sa tento mal dopustiť trestnej činnosti voči jej nebohému manželovi.

V zmysle § 264 ods. 1 Tr. por. na návrh prokurátorky bola svedkyňa - poškodená vyzvaná, aby sa vyjadrila k rozdielnosti vo výpovediach, keď v prípravnom konaní uviedla, že jej manžel povedal, že ho obžalovaný vačkovoal a na hlavnom pojednávaní to nepotvrdila, uviedla, že sa pridrižava výpovede na

hlavnom pojednávani, keďže jej manžel ešte pred výpoveďou v prípravnom konaní prikázal čo má uviesť do výpovede do zápisnice na polícii. Manžela sa bála, lebo ju bil.

Svedkyňa R. Q., rod. C. na hlavnom pojednávani dňa 14. 12. 2017 bola opätovne vypočutá a uviedla, že sa pridržiava svojich výpovedí, ktoré podala do zápisníc tak v prípravnom konaní na polícii dňa 29. 02. 2016 ako aj na hlavnom pojednávani dňa 26. 09. 2016. Dňa 18. 12. 2014, keď sa mal stať incident, pre ktorý sa vedie trestné konanie proti J. K., bola síce prítomná na danom mieste, avšak v určitej vzdialenosti. Všimla si, že sa obžalovaný bavil s F. C.. Všimla si aj to, že poškodený dal k rukám obžalovaného peniaze a požiadal ho, aby mu išiel kúpiť víno. Poškodený mal v tom čase zákaz vstupu do potravín, tak preto využil obžalovaného. V tom čase poznala len poškodeného, ktorého hodnotila ako veľkého alkoholika. Nič také nevidela, že by bol obžalovaný vačkoval poškodeného alebo inak ho olúpil. Nepočula ani kriek, ani žiadne výzvy o pomoc. Sedela pri fontáne, kde čakala na T. (svedok T. K.). Tento prišiel ku nej pozdejšie. Teda T. nemohol vidieť dej, keď obžalovaný prevzal peniaze od poškodeného a on mu za to priniesol víno. Následne si všimla, že obžalovaný odišiel smerom na ul. SNP a poškodený popri obchodnom dome Kocka smerom dole. Aj ona mala v tom čase vypité, avšak nie tak, aby si na veci nepamätala. Nič také nevidela, že by bol poškodený spadol na zem. T. K. bol jej druh, žili zle, pretože ju často fyzicky napádal, kvôli čomu bola viackrát hospitalizovaná. Požíval často alkoholické nápoje.

Súd na hlavnom pojednávani dňa 14. 12. 2017 uznesením rozhodol, že sa podľa § 277 ods. 4 Tr. por. dôkaz - výsluch svedka T. K.Č. nevykoná, nakoľko nie je možné zistiť, kde sa v súčasnosti svedok zdržiava. Podľa § 272 ods. 3 Tr. por. zároveň odmietol vykonanie dôkazu dotazom na kontaktné centrum SIRENE a uznesením dokazovanie vyhlásil za skončené.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Súd pri doplnení dokazovania po zrušení veci odvolacím súdom vypočul obžalovaného, svedkyňu - poškodenú D. C. a svedkyňu R. Q.. Oproti dôkaznému stavu vykonanému do tohto rozhodnutia odvolacieho súdu upustil od vykonania dôkazu - výsluchu svedka T. K., a to preto, lebo z výpovede svedkyne R. Q., ktorá žila s ním vo vzťahu druh a družka, jednoznačne vyplýva, že tento svedok nemohol nič iné vidieť viac ako ona, lebo sa dostavil na miesto, kde malo dôjsť k spáchaniu skutku neskoršie. Okrem toho súd vykonal rozsiahle zisťovanie, kde sa môže v súčasnosti svedok T. K. zdržiavať. Aj keď zo správy OO PZ Veľký Krtíš (č. I. 169) vyplýva, že žije v meste M. K. ako bezdomovec, nepodarilo sa mu predvolať na termín výsluchu doručiť ani prostredníctvom mestskej polície, ktorá má dosah nad pohybom bezdomovcov v meste. Mestská polícia informovala súd, že súčasný pobyt osoby nie je známy. Zo správy OO PZ Veľký Krtíš (č. I. 187) sa potvrdzuje, že svedok T. K. sa toho času dlhodobo zdržiava v Českej republike na nezistenej adrese. Keďže po vykonaní dôkazov na hlavných pojednávaniach v dňoch 26. 10. 2017 a 14. 12. 2017 vznikla ucelená reťaz dôkazov, ktoré v ich vzájomnej súvislosti zadávajú presvedčivú výpoveď o obžalovanom, súd nemal za potrebu vyhľadávať iné dôkazy, ktorými by dopĺňal zistený dôkazný stav.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Trestný čin lúpeže pozostáva zo štyroch skutkových podstát konkrétne jednej základnej a troch kvalifikovaných, ktoré sú súhrnom jeho obligatórných znakov. V prejednávanej trestnej veci bola podaná obžaloba, ktorou prokurátorka viní obžalovaného zo spáchania trestného činu lúpeže v jeho základnej skutkovej podstate. Lúpež patrí medzi násilné trestné činy, keďže objektívna stránka tohto ustanovenia

ako znak obligatórny vyžaduje použitie násillia alebo hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci páchatelom. Na základe uvedeného je trestný čin dokonaný bez ohľadu na to, či sa páchatel veci naozaj aj zmocnil. Spáchanie tohto trestného činu vyžaduje úmyselné konanie, čo zvyrazňuje subjektívnu stránku tohto trestného činu.

V prejednávanej trestnej veci sa kladie obžalovanému za vinu, že sa mal dopustiť násillím proti obeti (poškodenému F. C.) v úmysle zmocniť sa finančných prostriedkov, ktoré mal poškodený pri sebe.

Súd vyhodnotením dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti dospel k inému záveru, ako vo svojom skoršom zrušenom rozhodnutí. Nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Ani z jedného dôkazu, ktorý bol na hlavnom pojednávaní vykonaný, nevyplýva nespochybný záver o usvedčení obžalovaného z protiprávneho konania. Neexistujú ani nepriame dôkazy o vine obžalovaného. Práve naopak, všetky nanovo vykonané dôkazy, či už výsluch obžalovaného ako aj svedkyne - poškodenej D. C. a svedkyne R. Q., rod. C. vyznievajú ako oslobodzujúce dôkazy, pretože ani z jednej z týchto výpovedí nebolo preukázané, že by bol obžalovaný použil násillie voči poškodenému F. C. v úmysle zmocniť sa finančnej hotovosti, ktorou mal poškodený v danom okamihu disponovať. Svedkyňa - poškodená D. C., manželka poškodeného, vyslovila vážnu pochybnosť o tom, že by sa bol obžalovaný dopustil protiprávneho konania voči jej manželovi. Obžalovaného pozná a veľmi dobre poznala svojho manžela, ktorý bol ťažký alkoholik a trpel rôznymi ochoreniami, ktoré mu privádzovali aj stratu pamäte. Tieto poznatky si súd osvojil. Z uvedeného dôvodu sa výpoveď poškodeného javí nepravdepodobnou. Tomu prisvieďča aj výpoveď svedkyne R. Q., ktorá vlastnými zmyslami vnímala dej dňa 18. 12. 2014, keď stála pomerne blízko nich. Svedkyňa nič také nepotvrdila, že by si bola všimla, že obžalovaný sotil do poškodeného v snahe zmocniť sa finančných prostriedkov. Rovnako nepočula ani krik, ani žiadne výzvy o pomoc.

Súd upustil pri doplnení dokazovania od vykonania dopytí službukonajúcich policajtov z dôvodu, že títo nemali možnosť vnímať dej vlastnými zmyslami, ale sa s ním oboznamovali len sprostredkované z výpovedí vypočutých strán.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 14. 12. 2017 odmietol vykonať dôkaz navrhnutý dozorujúcou prokurátorkou za účelom vykonania dotazu na kontaktné centrum SIRENE v smere zistenia prípadného miesta pobytu T. K. v zahraničí za účelom zabezpečenia jeho výpovede v súdnom konaní a to z dôvodu, že tento svedok by nemohol ani pri opätovnom vypočutí uvádzať iné okolnosti ako uviedla svedkyňa R. Q., ktorá bola jeho družkou a ktorá jednoznačne a presvedčivo uviedla, že čakala na neho asi 10 - 15 minút pri fontáne pri obchodnom dome Kocka a keď za ňou prišiel už bolo po deji, ktorý sa mal stať podľa obžaloby. Z uvedeného dôvodu sa vykonanie takéhoto dôkazu javí pre potrebu ustálenia dôkazného stavu nadbytočným.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo aj to, že skutok, ktorý sa mal stať podľa obžaloby nikto iný okrem svedkov vidieť nemohol. Okolnosti uvádzané v obžalobe by bolo možné overovať len pri konfrontačných úkonoch svedkov s poškodeným, čo už nie je možné, keďže poškodený zomrel. Rozsah možných a vykonaných dôkazov v tomto štádiu konania nedovoľuje vysloviť záver o tom, že sa skutok stal.

Keďže v prejednávanej veci nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Po poškodenom, ktorý je už toho času nebohý, je právnou nástupkyňou D. C., ktorá si náhradu škody v adhéznom konaní neuplatňovala, teda nebol dôvod rozhodovať podľa § 288 ods. 3 Tr. por., aby ju odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolyanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b)), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2);

odvolyanie proti výroku o vine § 257 ods. 5 nie je prípustné,

- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného) a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného, obhajca, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolyanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),

- orgán sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods.1),

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c)), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),

- zúčastnená osoba pri nesprávnom výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), resp. § 45 ods. 1).